

OBSAH

Úvodník

Úvodní slovo 3

Pastýřský list

Pastýřský list biskupa Jana Baxanta
pro Nový rok 2014 L. P. 4

Představujeme

Představujeme naše bohoslovce 5

Osobnost

Zemřel děkan litoměřické kapituly
Jan Nepomuk Jiříšťa 7

Z uměleckých sbírek diecéze

Zveme vás do diecézního
muzea a galerie 12

Církevní stavby v diecézi

S Radkem Rejškem
za varhanami litoměřické diecéze 13

Zprávy z diecéze

Krátké zprávy z diecéze 14

Napsali jste

Příspěvky čtenářů 16

Pozvánka na pouť do Svaté země 17

Charita

Být Romem aneb jak se žije
v osadě Kojatice 18

Pozvánky

Pozvánky, knižní nabídka,

JABOK: studium, vzdělávací kurzy 21

Z diářů biskupa a generálního vikáře 22

Fotogalerie

Z pohřbu Jana Nepomuka Jiříšťa 23

Fotografie
na titulní straně
časopisu:Zvonice kostela
Povýšení sv. Kříže
v KadaniFotografie
bez uvedení autora
Jana Michálková
a Miroslav Zelenka

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
leden, únor 2014 • 19. ročník • 1. číslo • 20 KčBISKUPSTVÍ
LITOMĚŘICKÉ

Milí čtenáři,

dostáváte do rukou první letošní číslo našeho diecézního časopisu Zdislava. Jméno svatě Zdislavy, hlavní patronky litoměřické diecéze, po níž je časopis pojmenován, se letos na těchto stránkách objeví častěji než jindy. Letošní rok byl vyhlášen Rokem rodiny a patronkou rodin je právě „naše paní“ Zdislava. Zásadní událostí Roku rodiny se v České republice stane národní pouť rodin na konci srpna 2014 ve Žďáru nad Sázavou. Tématem rodiny se bude rovněž zabývat shromáždění biskupské synody, svolané papežem Františkem (první, mimořádné zasedání, se uskuteční letos v říjnu, druhé, řádné zasedání, je plánováno na rok 2015). Současná rodina je ohrožena mnoha problémy. K zamyšlení nad skutečností rodiny ostatně vyzval ve svém novoročním pastýřském listu i náš diecézní biskup Jan Baxant. Zvláště v tomto roce je vhodné v modlitbách prosit nejen svatou Zdislavu o přimluvu za naše rodiny, za pozeňnaný manželský život plný pokoje. Pokojný a pozeňnaný ať je pro vás pro všechny celý letošní rok.

V tomto čísle se vrátíme k jedné smutné události, která se stala koncem loňského roku. V prosinci nás zaskočila zpráva o úmrtí děkana litoměřické katedrální kapituly, bělského faráře a okrskového vikáře mladoboleslavského vikariátu Jana Nepomuka Jiříšťa. Zemřel náhle, bez rozloučení. Zemřel mladý, šestého února by mu bylo čtyřicet let. Těžko můžeme říci proč, to nechme na Pánu Bohu. A jaký byl? Vzpomínky jeho farníků a přátel, které na následujících stránkách naleznete, nepotřebují další komentář.

Redakce

Za sebe bych si dovolila napsat, že jsem Bohu vděčná za tu čest, že mi dopřál se ohřát v přítomnosti tohoto výjimečného člověka, který dokázal svou moudrostí a důvtipem a empatií a svým velkým rozhledem získat mnoho lidí pro Pána. A že to bylo naplněných dvanáct let mého duchovního života.

Díky Bohu za něho a za tu čest, že jsem se mohla ohřát v jeho přítomnosti.

A také mu nikdy nezapomenu, co pro mne jako kněz a duchovní přítel udělal.

Jsem mu vděčná, že přivedl do kostela našeho tátu, který do té doby do kostela nechodil, i když úplný bezvěrec nebyl. A dokonce se s Janovým přispěním stal kostelníkem.

A také splnil velký sen mé mamince, že je oddal před Pánem, aby mohli přistupovat ke svátostem.

Zaujalo mě u něho, že při kázání vycházel z kněžiště mezi nás a mluvil k nám jako k přátelům. Nebyla to přednáška od ambonu nebo jen přeríkání Božího slova svými slovy, ale člověk měl dojem, že více chápe souvislosti, a Jan také do toho s rozumem komponoval historii našeho kraje, k němuž jeho láska byla cítit.

V jeho kázáních byla znát rostoucí moudrost. A jak už jsem zmínila, svým důvtipem, empatií, nebývalým rozsahem vědomostí a rozhledem a také láskou ke kraji, historii, hudbě a úctou k svatým táhl své bližní trpělivě k Pánu.

Jsem mu vděčná za jeho obnovu poutního výstupu na hrad Bezděz v září kolem svátku sv. Jiljí, patrona kostelíka na Bezdězu, se zastaveními u kapliček. A z té viditelné stránky děkuji za obnovu interiéru kostela, obrazu sv. Jiljí a varhan nejen v bezděžském kostele.

Vzpomínek je hodně a není v mých silách je dát dohromady v pár řádcích a také je jich dost osobních, které se nedají publikovat a zůstanou mezi ním a námi – jeho farníky.

Prostě shrnuto pár slovy: DÍKY BOHU za tohoto kněze, rádce, přítele, obnovitele... Jana Nepomuka.

A díky Tobě, Jane, za Tvé „vaření chutných polévek“ kolikrát ze syrových a hůře stravitelných ingrediencí.

Simona Procházková, Bezděz